

Het eerste kleine schisma (343-398)

Ging over het Arianisme.

Een geloof dat ontkennde dat Jezus van hetzelfde wezen was als God of gelijk was aan God, en daarom niet goddelijk. Dit geloof werd door velen in de oosterse kerk aanvaard, maar verworpen door de westerse kerk.

Het Acacian Schisma (482-519)

Had te maken met een argument over de aard van de vleesgeworden Christus.

In het bijzonder of Jezus Christus één goddelijk-menselijke natuur had of twee verschillende naturen (goddelijk en menselijk).

Het Photian Schisma in de negende eeuw

De verdeeldheidskwesities concentreerden zich op het celibaat van de geestelijken, het vasten, de zalving met olie en de processie van de Heilige Geest.

Groeiende verschillen

Theologisch gezien hadden het Oosten en het Westen gescheiden wegen gevolgd. De Latijnse benadering leunde over het algemeen op de praktijk, terwijl de Griekse denkwijze meer mystiek en speculatief was. Het Latijnse denken werd sterk beïnvloed door het Romeinse recht en de scholastische theologie, terwijl de Grieken de theologie begrepen via filosofie en de context van aanbidding.

Theologisch gezien hadden het Oosten en het Westen gescheiden wegen gevolgd. De Latijnse benadering leunde over het algemeen op de praktijk, terwijl de Griekse denkwijze meer mystiek en speculatief was. Het Latijnse denken werd sterk beïnvloed door het Romeinse recht en de scholastische theologie, terwijl de Grieken de theologie begrepen via filosofie en de context van aanbidding. Er bestonden praktische en spirituele verschillen tussen de twee takken. De kerken waren het bijvoorbeeld oneens over de vraag of het acceptabel was om ongezuurd brood te gebruiken voor communieceremonies. Westerse kerken steunden deze praktijk, terwijl Grieken gezuurd brood gebruikten in de eucharistie. Oosterse kerken stonden hun priesters toe om te trouwen, terwijl Latijnen aandringen op het celibaat.

Uiteindelijk begon de invloed van de patriarchen van Antiochië, Jeruzalem en Alexandrië te verzwakken, waardoor Rome en Constantinopel op de voorgrond kwamen te staan als de twee machtscentra van de kerk.

Taalverschillen

Omdat de hoofdtal van de mensen in het oostelijke rijk Grieks was, ontwikkelden oosterse kerken Griekse rituelen, waarbij ze de Griekse taal gebruikten in hun religieuze ceremonies en de Griekse Septuaginta-vertaling van het Oude Testament. Romeinse kerken hielden diensten in het Latijn, en

hun bijbels werden geschreven in de Latijnse Vulgaat.

Iconoclastische controverse

Tijdens de achtste en negende eeuw ontstond er ook controverse over het gebruik van iconen bij de eredienst. De Byzantijnse keizer Leo III verklaarde dat de aanbidding van religieuze beelden ketters en afgodisch was. Veel oosterse bisschoppen werkten mee aan het bewind van hun keizer, maar de westerse kerk stond pal voor het gebruik van religieuze afbeeldingen.

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

https://studie.famvisser.net/doku.php?id=his_grote-scheiding&rev=1705783820

Last update: **2024/01/20 21:50**

